UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Formulare Aduocatoru[m] et Procuratoru[m] Romane Curie et Regij Perlamenti

Katholische Kirche / Curia Romana

Hagenaw, 6. März 1503

VD16 F 1887

Co[m]missio depe[n]de[n]s q[uando] dubitat[ur] de deuolutione cause. lxj

urn:nbn:de:hbz:466:1-70733

Visual Library

ſe ab occupatiōn̄ intruſiōn̄ ⁊ detentiōn̄ dicte paro. ec. iuriūqꝫ ⁊ ꝑti/
nēn̄ oīm eiuſdē eximat: illiuſqꝫ poſſeſſiōn̄ vacuā ⁊ liberā omi ipe/
dimēto ſublato dicto oratori tradāt ⁊ expediāt: ac monitoriū etiaꝫ
ꝑ edictū cū ad dictū A. etiā monēdū tutꝰ nō pateat acceſſus decer/
nat: necnō fructibꝫ: redditibꝫ: ꝓuētibꝫ iuribꝫ ⁊ obuētōībꝫ eiuſdem
paro. ec. vti ꝑmittāt ⁊ gaudere pacifice ⁊ q̇ete. fructꝰ q̄ꝫ redditꝰ ⁊ ꝓ
uētꝰ ex eadē ꝑceptos ⁊ illiꝰ occaſiōn̄ a tꝑe ſue itruſiōn̄ eidē orato/
ri dent tradāt ⁊ ꝺ ill' ſibi ſatiſfaciāt. aut iterim cū ip̄o oratore ami/
cabilit' cōponāt ⁊ ꝯcordēt. ⁊ nihilo minꝰ A. oēſqꝫ alios ⁊ ſing. ſup̄
dictos ⁊ eoꝝ quēlibꝫ tā ꝯiūctim q̄ꝫ diuiſim citēt ad cōparēdū īfra
certū aliū eiſ ⁊ cuilibꝫ ip̄oꝝ ꝑfigēdū t̄minū corā eodē dn̄o audi. ad
docēdū ⁊ oñdēdū ſe monitōi hmōi paruiſſe realit' ⁊ cū effcū. alioq̄n
ad vidēꝺ ⁊ audiēꝺ ſe penes ſn̄ias ⁊ cēſuras ꝑdcās īcidiſſe ꝺclarari
⁊ īcurriſſe. Ul' dicēdū ⁊ allegādū cāꝫ ſiquā habeāt rōnabilē q̄re ꝑ/
miſſa mime facere teneāt' cāmqꝫ ⁊ cauſas quā ⁊ q̄s dictꝰ orator ꝯ
dictū A. ⁊ alios ſup̄ dictos ſuꝑ dicta paro. ec. ⁊ illiꝰ occaſiō n̄ mo/
uet mouereqꝫ vult ⁊ intēdit audiat ⁊ cog̃ſcat decidat ⁊ fine debito
t̄miet cū om. ⁊ ſin. ſuis emergen̄ īciden̄ depen̄ ⁊ cōnexis. cū ꝑtāte
vt ꝑferet' monēdi etiā ꝑ edictū ⁊ ī euen̄ citādi ī cu. ro. ⁊ extra eā q̄ties
opꝰ fuerit: penaſqꝫ ꝑdictas īcidiſſe ⁊ īcurriſſe declarādi eaſqꝫ agg̃/
uādi ⁊ reagg̃uādi interdictū eccl'iaſticū apponēdi auxiliū brachij ſe
cl'arꝭ īuocādi: ceťaqꝫ faciēdi in ꝑmiſſiſ ⁊ circa ea neċaria ⁊ oportun̄
Cōſtitutōībꝫ ⁊ ordiatōībꝫ apl'icꝭ ⁊c̄. q̄ꝺqꝫ cā ⁊c̄. n̄ obſtan̄ q̇buſcūqꝫ

Cōmiſſio depēdens qn̄ dubitatur de deuo/ lutione cauſe

LXI

Eatiſſime pr̄ olim ſine cura capellania ī eccl'ia N. M. ꝑ obi/
b tū q̄ndā P. ī eadē eccl'ia capellani vacāte capellaniā ip̄am
ꝑ obitū hmōi vacan̄ ꝺuotꝰ or̄ vr̄ Jo. cl'icꝰ N. dioc̄. n ūc expe
ctās apl'icꝰ gr̄e ſue expectatiue ꝑ s. v. eidē oratori g̃tioſe ꝯceſſū ꝓ/
ceſſuūqꝫ deſuꝑ fulmiatoꝝ vigore acceptauit ⁊ ſibi ꝓuideri obtinu
it ꝺ eadē. ī q̄ q̇dē ſic vacan̄ capellania pꝰ acceptatiōm̄ ⁊ ꝓuiſiōn̄ ꝑ
dictas: q̇dā N. aſſertꝰ cl'ericꝰ dicte dioc̄. aduerſariꝰ: q̄ ſpū neſcit' du
ctus ſe itruſit ⁊ illā occupauit ꝓut ī ea itruſus eſt. ⁊ illā ad pn̄s de
tinet idebite occupatā. A q̇bꝫ q̇dē intruſiōn̄ ⁊ occupatiōn̄ alijſqꝫ g̃
uamibꝫ ꝑ dictū N. oratori illatꝭ ꝓ ꝑte dicti oratoris appellato ſeu
ad ſedē apl'icā Romanāqꝫ cu. ꝓuocato. ⁊ appellatiōn̄ ip̄a ꝑ ꝓcura
torē idoneū dcō N. aduerſario intimata. ⁊ t̄mīo ad iter arripiēdū
ad Ro. cu. ꝑfixo ſeu aſſig̃to ꝑfatꝰ orator cāꝫ appellatōis hmōi cū
negocio ꝑncipali R. p. d. H. ⁊c̄. au. cū oībꝫ ⁊ ſingul' ſuis emergen̄
⁊c̄. cōmitti obtinuit. cuiꝰ q̇dē cōmiſſiōis vigore ad dicti oratoꝝ inſ/

ſtantiā ꝯ p̄fatū. N. nō cōparere curantē corā eodē in eadē cā etiā ad ꝯcluſionē excluſiue ꝓceſſo. ab aliq̄bꝫ reuocatū p̄ndit̄ i dubiū cām ⁊ negociū hmōi ad Ro. cu. fuiſſe deuolut̄ ex ⁊ ꝓ eo qꝛ ꝓcurator q̄ dictā appellatiōez aduerſario itimauit ſue ꝓcuratioñ mādatū vna cū appellatioñ eidē appellato itimare vt dꝛ nō curauit. Supplicat igit̄ s. v. dictꝰ oratoꝛ qtūs ſtatū cāe hmōi ac oim actitatoꝝ in eadē ꝓ expſſis haben̄ dicto audit̄. cōmittere ⁊ mādare dignemini vt ſi de ꝓcuratorio illiꝰ ꝑ quē inuenit̄ appellatio itimata ac appellationem ipam ad dicti aduerſarij ꝑſonā fuiſſe intimatā ꝯſtiterit. attēto etiā ꝙ hmōi ꝓcuratoꝛ ꝑ aduerſariū de ſue ꝓcuratioñ mādato docēdo reqſitꝰ nō fuit licꝫ ſe ꝓcuratorē diceret: in cā ꝓcedat. ipamqꝫ fine debito termiet ꝑinde acſi mādatū ſuū dicto. N. aduerſario itimaſſet in cōtrariū facien̄ nō obſtañ quibuſcūqꝫ.

Cōmiſſio vbi dubitat̄ ꝓceſſus valere ex q̊ iudex detulit quibuſdā appellationibꝫ. LXII

b [B]eatiſſime pr̄ nuꝑ lite penden̄ inter q̄ſdā. N. ⁊. N. ac deuotū oratorē vrm Jo. videlꝫ diuiſim ⁊ quēlibꝫ ipoꝝ ꝓ pte ſua de ⁊ ſuꝑ paro. eccl'ia. N. N. dioc̄. ⁊ eiꝰ occaſioñ. corā. R. p. d. H. cāꝝ palatij ap̄lici audi. idez dn̄s in cā hmōi vertente iter dictos. N. ⁊. N. ſniam ꝓ dicto. N. ⁊ ꝯtra p̄fatū. n. detētorē tulit diffinitiuā a q̄ inquantū dicto. N. p̄iudicaret ad s. v. appellatū ⁊ eidē appellationi delatū extitit. ⁊ exinde omiſſa ⁊ nō ꝓſecuta hmōi appellatiōis cauſa dictꝰ Jo. ꝯtra p̄fatos. N. ⁊. N. ⁊ ijdē ꝯtra dictū Jo. in cā quā idem Jo. ꝯtra ipos. N. ⁊. N. mouerat ⁊ ꝓſeq̄bat̄ ad nōnullos actꝰ iudiciarios nōnulloꝝ teſtiū ⁊ aliaꝝ ꝓbationū ꝓductioñ. q̄ oīa hic hr̄e dignemini ꝓ ſufficiēter expſſis corā dicto dn̄o. H. mutuo hincinde neutro illoꝝ ꝯdicēte ꝓceſſerūt vſqꝫ ad ꝯcluſionē excluſiue ſic ꝙ in cā hmōi vt dꝛ reſtat ſolū ꝯcludere ⁊ in ea ſniaz ferre. Sꝫ qꝛ p̄fatus d. H. auditoꝛ p̄fate appellatiōi vt p̄miſſuz eſt detulit. ab aliq̄bꝫ dubitat̄ vt ꝓpter h̄ iuriſdictionē in cā hmōi a ſe abdicauerit ⁊ ꝙ illa q̄ poſt delationē ipaz corā ipo. d. H. int̄ ꝑtes p̄dictas facta ſūt minime valeāt. igit̄ p. s. cū ipo mutuo ꝯſenſu ꝑtiū p̄dictaꝝ ſeu neutra ipaꝝ in aliq̄ ꝯdicēte ac al's iuridice facta fuerint. ⁊ ꝙ ante appellationē ⁊ delationē ipas oēs t̄mini ſubſtātiales int̄ ꝑtes p̄dictas ꝓuati erāt etiā ꝙ appellās p̄dictꝰ dictā ſuā appellatōez nō eſt ꝓſecutꝰ ſꝫ ꝑatus ipi renūciare. Dignet̄ s. v. p̄fato. d. H. audi. cōmittere ⁊ mādare q̄tenus ꝓbatōibꝫ ſuꝑ dictꝭ ⁊ alijs pꝰ appellatōez ⁊ delatioñ ſuꝑ dictas vt p̄fert̄ i hmōi cā hincīn factas fidē plenariā adhibeat ⁊ ſc̄m illas ꝓut iuriſ fuerit ac i hmōi cā ad vlt'iora ꝓcedat ipamqꝫ audiat ⁊ dcidat ꝑinđ acſi appellatiōi p̄dcē delatū n̄ fuiſſet. ꝯtrijs n̄ obſtañ q̄buſ.